

Oświadczenie Krzysztofa Bałaty

Dyrektora Klinicznego Szpitala Wojewódzkiego nr 2 w Rzeszowie

Przez ponad dwa lata mojej pracy w Klinicznym Szpitalu Wojewódzkim nr 2 w Rzeszowie udało się wypracować płaszczyznę do pozytywnych i dynamicznych zmian. W dniu, w którym rozpoczynałem pracę, Szpital ten był jednym z najbardziej zadłużonych w kraju. Teraz jest na najlepszej drodze do tego, aby stać się jedną z tych placówek, które zmierzają w kierunku pełnej samodzielności finansowej, ze zbilansowanym budżetem, zabezpieczeniem środków na jego rozwój, poprawą warunków świadczenia usług medycznych, modernizacji, przy jednoczesnym wypełnianiu ustaleń jakie poczyniono ze stroną społeczną.

Od samego początku stałem na stanowisku, iż w Szpitalu którym zarządzam, nie ma zgody na łamanie prawa, regulaminów i zawartych porozumień. Dotyczy to każdego, zarówno mnie, pracowników jak i przedstawicieli związków zawodowych. Nie rozumiem dlaczego niektórzy przywódcy związkowi mają stać ponad prawem i być traktowani inaczej niż pozostali pracownicy.

Dzięki dużemu wysiłkowi zespołowemu, Szpital w ostatnich latach zatrzymał narastanie zadłużenia i rozpoczął przedterminową spłatę zaciągniętego kredytu restrukturyzacyjnego zmniejszając swoje zobowiązania. Zaczął osiągać dodatnie wyniki swojej działalności. Może stać się w przyszłości jednym z przykładów dobrze prowadzonego procesu restrukturyzacji.

Podczas spotkania władz województwa ze związkowcami w dniu 29.01.2020 roku podpisano dokument, w którym rekomenduje się polubowne rozwiązanie spraw, w szczególności tych, które jednoznacznie kwalifikowały na zwolnienie dyscyplinarne. Dotyczą one także naruszenia dóbr osobistych Szpitala i jego pracowników. Według mojego najlepszego rozeznania i w oparciu o analizy prawne oraz stan faktyczny, stwierdzam że działania podjęte przez wybranych liderów związkowych były i są naruszeniem prawa i regulaminów wewnętrznych.

Niemniej jednak wychodząc naprzeciw sugestiom wyrażonym w piśmie, zaproponuję podczas indywidualnych spotkań, wybranym liderom związków zawodowych, przemyślane rozwiązania które będą ukierunkowane na polubowne rozwiązanie sprawy.

DYREKTOR
Krzysztof Bałata

Podwyżki wynikające z rozporządzenia Ministra Zdrowia

Szpital **wywiązał i wywiązuje się z wszystkich obowiązków wzrostu wynagrodzenia pielęgniarek i położnych wynikających z rozporządzeń Ministra Zdrowia** z dnia 14 października 2015r. oraz z dnia 29 sierpnia 2018r. Wszystkie środki finansowe przekazane Szpitalowi przez NFZ z tego tytułu zostały przeznaczone wyłącznie na podwyżki dla pielęgniarek i położnych. Fakt ten potwierdził zarówno Minister Zdrowia w ramach przeprowadzonej w Szpitalu kontroli, jak również audyt wykonany na zlecenie Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego.

Do dnia dzisiejszego **żaden organ nie zarzucił Szpitalowi sprzecznego z prawem postępowania** przy wypłacie podwyżek dla pielęgniarek i położnych.

Wyznacznikiem sposobu postępowania przez Szpital ze środkami przekazanymi przez NFZ na podwyżki uczyniono natomiast pismo Ministra Zdrowia z dnia 5 marca 2019r. kierowane do Pani Krystyny Ptok – Przewodniczącej Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych, co do którego sam Minister Zdrowia wyraźnie podkreślił, iż „*stanowiska przedstawione przez Ministra Zdrowia w zakresie podwyżek dla pielęgniarek i położnych nie stanowią źródeł prawa i nie stanowią wiążącej wykładni przepisów prawa, ponieważ wykładni wiążącej w danej sprawie dokonują sądy powszechne.*” (tak w piśmie z dnia 2 września 2019r., znak NKK1.094.14.2019.7, kierowanym do Dyrekcji Szpitala).

Związki zawodowe, kierując się wyłącznie chęcią uzyskania kolejnych korzyści finansowych dla reprezentowanej grupy zawodowej, domagają się zatem, aby Szpital zastosował się do niewiążącej interpretacji przepisów prawa dokonanej przez Ministra Zdrowia, nie zaś do ich bezpośredniej treści, z którą interpretacja ta pozostaje, zdaniem Szpitala, w sprzeczności. Nie wymaga szerszej argumentacji stwierdzenie, że za sprzeczne z prawem wydatkowanie środków publicznych odpowiedzialność ponosi wyłącznie zarządzający placówką, nie zaś związki zawodowe.

Związki zawodowe w przekazie społecznym wytwarzają także **błędne przekonanie, że Szpital był obowiązany zastosować się do zaleceń zawartych w wystąpieniu pokontrolnym Ministra Zdrowia** z dnia 2 września 2019r., co w świetle niewiążącego charakteru tego wystąpienia w sposób oczywisty nie polega na prawdzie. Ani w wystąpieniu pokontrolnym ani w późniejszym czasie Minister Zdrowia nie stwierdził, że konkretny przepis prawa został przez Szpital naruszony przy wypłacie podwyżek dla grupy zawodowej pielęgniarek i położnych.

Postulaty związków zawodowych – opierane wyłącznie na powyższym, niewiążącym stanowisku Ministra Zdrowia – sprowadzają się do żądania przeznaczenia przez Szpital (ze środków własnych placówki) **dalszych pieniędzy na podwyżki** i podniesienia wynagrodzeń zasadniczych grupy zawodowej pielęgniarek i położnych **o kwoty wyższe niż przewidziane rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 29 sierpnia 2018r.**

Oprócz tego, że żądanie to nie znajduje oparcia w przepisach prawa, to ma ono miejsce w sytuacji, w której Szpital realizuje już równolegle podwyżki wynikające z porozumienia ze związkami zawodowymi z dnia 24 lipca 2018r., które są również w całości finansowane ze środków własnych Szpitala.

Ma to również miejsce w okresie, w którym inne grupy zawodowe w Szpitalu domagają się należnych im wzrostów płacy, zaś Szpital przechodzi trudny proces restrukturyzacji i rozpoczął spłatę zaciągniętego zobowiązania kredytowego wobec Banku Gospodarstwa Krajowego.

D Y R E K T O R

Krzysztof Bałata